

o Presidenta», rient-se de pas de la nostra actitud de sorpresa al veure que s'arrebassa un guany a un metge o farmacèutic, sens profit de ningú, car l'analista del Monte-Pio no cobra!

Si l'*Institut de la Dona que treballa* monta una instal·lació perfecta de Raigs X, automàticament altres Mutualitats n'instal·laran de noves, no menys importants, i el radiòleg, que s'havia fet la il·lusió de tenir un gabinet difícilment superat, es trovarà dintre pocs mesos amb tres o més d'iguals o superiors. Què és un home davant una col·lectivitat? I com per a formar part de la majoria de Mutualitats no s'ha d'ésser pobre, sinó pagar una quota mensual, no cal dir com quedaran en llurs il·lusions la quantitat de radiòlegs que avui treballen.

Tot ço dit referent a Radiologia podríem fer-ho extensiu a moltes altres formes de treball mèdic.

De la mateixa manera que la fàbrica va arrebasar de sa casa al teixidor que's guanyava la vida amb un teler domèstic, la Mutualitat anirà atraient als metges, posant-los a sou i fent-los perdre independència. I aquest canvi és fatal, i si no ens ajuntem tots, la creixença de les Mutualitats serà tan gran i tan sobtada, que portarà un profund trastorn en la vida dels metges.

Aquesta revolució que s'inicia portarà aparellada una disminució notable de clients i d'ingressos del metge, qui per més esforços que faci rara vegada podrà arribar a formar un capital que'l lliuri de la necessitat en la vellesa, malaltia o invalidesa. Unicament el Sindicat podrà ajudar al metge en totes les dificultats de la seva vida.

Amb ço dit no és pas nostra intenció combatre les Mutualitats. Possiblement és un símptoma de degeneració de les races europees, car en els Estats Units, poble fort, no existeixen. L'aglutinació dels homes deu ésser, com en els microbis, un símptoma de degeneració; ella implica una pèrdua d'independència i una manca de valor per a afrontar sol les lluites de la vida. Fora, no obstant, ésser orb no comprendre que és en Europa un signe dels temps, contra el que no és possible lluitar amb esperit destructor; però sí hi cab vigilar-lo estretament per a que amb son poder no esdevingui un factor de depreciació del treball del metge i no converteixi a aquest en un assalariat; i tot això no més es pot lograr amb unió i esperit de justícia.

Als que creuen que'l Col·legi pot suplir les funcions del Sindicat, els hi direm que no tenen noció de ço que és un Col·legi de Metges.

El Col·legi de Metges és, en el fons, només que una institució creada per l'Estat per a fer més fàcil i possible la recaptació dels impostos. A l'Estat li era difícil entendre's amb els metges un per un en l'ordre econòmic, i va fundar el Col·legi per a no tenir més que pactar amb un sol organisme. Bé prou

ha dissimulat la missió essencial del Col·legi, donant-li altres facultats que ennobleixen la seva actuació; més no li ha donat els medis de posar-les en pràctica. Què pot fer el Col·legi davant del curanderisme i dels anuncis de medicaments en els diaris polítics, per exemple, sinó creuar-se de braços o llençar-se a una actuació penosa i sens eficàcia?

Ni tan sols pot fer obligatòria la col·legiació forçosa, perquè'l mitjà que la llei li dóna, d'ésser el Col·legi qui deu expedir les patents, l'Hisenda ho desatèn, car per ella l'única condició que exigeix per a obtenir-les és *pagar*, amb beneplàcit del Col·legi o sens ell.

Respectable és el Col·legi com entitat oficial, honorable per la qualitat de les persones que'l dirigeixen; però sobre cos d'ànima tan migrada no poden els metges apoiar-hi el seu present, ni el seu esdevenidor. La seva condició d'ésser una oficina de tributació a l'Estat, li resta tota mena d'iniciatives i d'elasticitat.

L'Estat espanyol és i ha sigut sempre àvid, i si entenguéssim, per exemple, les Mutualitats nostres al Col·legi i el nostre exemple s'estengués a altres províncies, qui no temeria que a l'endemà no's formés una caixa central de socors als metges, amb un *cuero de administració* i tal volta un *director general*?

El Sindicat no pot, per tant, fusionar-se amb el Col·legi; mes com nobles són els fins d'ambdós, devem fer que aquell infiltri les seves aspiracions al segon i visquin agermanats sens confondre's.

P.

Carta que ha enviat la Secció Comarcal de Barcelona als metges que encara no són sindicats.

Distingit company: La crisi cada dia més greu, que atravesava la classe mèdica, feu nàixer l'idea d'associar-nos per a la defensa, activa i noble, dels nostres interessos i per a la dignificació de la honorable professió nostra.

Les qüestions de curanderisme, intrusisme, exercici irregular de la medicina, competència denigrant i ruïnosa d'honoraris, falta de deontologia professional, explotació de que ens fan objecte companyies d'assegurances, germandats, assils, cases de beneficència, dispensaris oficials i privats, que no deixaran de fer-se evidents al vostre clar criteri i que fora cansat enumerar, constitueixen un erm, on la vostra actuació professional té grandíssim treball a